

лись с течением времени, а также имели свои специфические качества ввиду территориальной, этно-национальной и других особенностей, присущих данной местности.

Гахова О.
КЗ «ХГПА»

ДУХОВНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Проблема розвитку духовності суспільства й окремої особистості є актуальним питанням сучасної науки. У процесі еволюційного розвитку людство накопичило велику кількість цінностей, однією з яких є духовність. Крім того, за цей час відбулися перетворення самої людини: у світі стало більше освічених людей. Вони, спираючись на свої знання й досвід, можуть впливати на навколишній світ, робити його більш досконалим. І – як наслідок історичних еволюційних змін, усе більшої інтеграції особистості в цивілізацію – змінюється духовний світ людини. Людина стає більш культурною, моральною. Але в сучасному світі, окрім великих досягнень у розвитку суспільства, особистості, її освіченості та моральних якостей, усе більш помітні проблеми, які безпосередньо пов'язані з невідповідністю матеріальних досягнень людства й тими методами та шляхами, якими духовність утілюється в життя.

Підвищення інтересу до теми духовності, духовного зростання особистості в сучасній науці не є випадковим процесом. Проблему духовності розглядають філософи, соціологи, культурологи, педагоги, психологи. Представники кожної із цих наук мають свій погляд на сутність духовності, що вказує на універсальність її феномену й водночас, ускладнює можливість єдиного її тлумачення.

Проблеми духовності розвитку особистості порушували у своїх працях видатні філософи-космісти (В. Соловйов, В. Вернадський), сучасні філософи (Л. Губенський, Г. Шевченко, С. Кримський, С. Пролєєв), психологи (Ж. Юзвак, І. Бех). Ці автори дають методологічні обґрунтування сутності духовності суспільної особистості.

Г. Шевченко наголошує, що «духовність особистості вміщує в собі гармонію, красу світу, моральні імперативи, єдність думок і почуттів».

«Духовність» походить від слова «дух», яке сягає корінням античної філософії. У перекладі з латини (spiritus), грецької (pneuma) та давньоєвропейської (pneuma) це означає порух повітря, подих, дихання (як носій життя, саме життя). Pneuma – ефірна. Pneuma – теж м'яка, що не має консистенції, невловима речовина. Вона означає також подих Бога, дар життя отриманий від Бога.

Дух (духовне, духовність) належить до таких філософських понять, визначення яких можливе щодо власної протилежності – до матерії, природи, практики, тілесності, тобто реальних, самотійних сутностей, що мають джерело буття в самих собі. Тому «духовність» можна розуміти як якісну характеристику особистості, яка відображає перевагу в неї духовних, моральних, інтелектуальних цінностей над матеріальними.

У широкому сенсі дух – це філософська категорія для позначення здатності людини розкривати зміст буття в його справжності й за допомогою цього ставитися конструктивно і творчо до власної життєдіяльності. Дух – це особлива (духовна) форма освоєння світу людиною й водночас форма саморозвитку людини. Духовність виражає динаміку громадського та особистого людського життя, входить у зміст рушійних сил історичного процесу. Завдяки духовному розвитку буття людини набуває особливого характеру, специфіка і спосіб здійснення такого буття не виводяться безпосередньо з обставин і передумов його існування, а тому конкретизується як процес самовизначення людини у світі.

Грунічева А.
НТУ «ХП»

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ОФІЦЕРІВ

Розвиток управлінської культури офіцерів у професійній управлінській діяльності має велике значення, оскільки ефективність військової практики суттєво залежить від її організації та оптимального управління. Керівників військових структур у всі часи вважали особливою групою, оскільки управління військами серед усіх видів людської діяльності є одним з найбільш складних, напружених і відповідальних.

Урахування елементів управлінської культури офіцерів в управлінській діяльності дає змогу поліпшити організацію управління, спрос-

тити процес управління, забезпечити злагодженість і чіткість роботи апарату управління, підвищити дисципліну в підрозділі. Саме від рівня підготовленості кожного офіцера, від його управлінської культури залежить якість бойової та гуманітарної підготовки особового складу, збереження здоров'я військовослужбовців, зрештою – і виконання поставлених перед військовою частиною (підрозділом) бойових, навчально-бойових, навчальних та інших завдань.

Нині проблема розвитку управлінської культури офіцерів залишається актуальною та складною. Актуальність її зумовлена низьким рівнем управлінської культури військових начальників та потребою пошуку шляхів його підвищення. Складність дослідження розвитку управлінської культури офіцера полягає у відсутності насамперед методологічної бази, яка б концептуально забезпечувала проведення відповідних досліджень.

Найкращим періодом для становлення в офіцерів управлінської культури є період навчання у вищих військових навчальних закладах, особливо у військовій академії.

Однак сьогодні, окрім з очевидних досягнень, у діяльності військових ВНЗ з підготовки кадрів є й певні недоліки. Один з них – це невідповідність якості підготовки військових фахівців сучасним умовам службової діяльності. Іншими словами – невідповідність теорії та практики.

Результати досліджень, проведених науковцями у військах, свідчать про недостатню ефективність реалізації офіцерами організаційно-управлінської функції в первинних військових колективах. Однією з головних причин цього є недоліки в системі підготовки майбутніх офіцерів до управлінської діяльності з урахуванням нових соціально-політичних й економічних умов в Україні. Так, наприклад, за даними останніх наукових розвідок, більшість випускників ВВНЗ у перші 2–3 роки служби мають серйозні труднощі в роботі з підлеглими.

Для виявлення основних шляхів та умов підвищення ефективності формування культури управлінської діяльності в курсантів – майбутніх офіцерів – слід проаналізувати стан цього процесу в традиційній педагогічній системі ВВНЗ України. Аналіз досліджень, присвячених цій проблематиці, засвідчив, що сучасних курсантів готують передусім як військових фахівців – знавців військово-технічних дисциплін, а на підготовку до управлінської діяльності звертають недостатньо уваги, що істотно знижує професійну придатність сучасного офіцера.

Вивчення теоретичних основ і стану сформованості культури управлінської діяльності в курсантів ВВНЗ дає змогу визначити умови підвищення ефективності формування цієї професійно важливої власти-

вості особистості офіцера. Основними з них є спрямованість навчально-виховного процесу на формування в майбутніх офіцерів умінь і навичок управлінської діяльності; посилення внутрішньої мотивації курсантів до вироблення умінь і навичок управлінської діяльності; активізація професійного самовдосконалення майбутніх офіцерів.

Гуськова І.
НТУ «ХП»

ДИЗАЙН КАК ИСКУССТВО ДЛЯ СТУДИИ DESIGN PLAZA

DesignPlaza – это молодая, креативная, динамично развивающаяся дизайн-студия. Несмотря на то, что студия существует два года, она успела занять достойные позиции на рынке услуг и завоевать благодарную аудиторию клиентов. Одна из причин успеха команды этой студии – это постоянное движение вперед! Она всегда самосовершенствуется, предлагает свежие решения, которые, помимо эстетичности, выполняют главную роль – работают на клиентов.

Разработка «просто дизайна» в наше время уже не актуальна и не интересна людям. Ведь дизайн – это не расстановка слов и графики в определенном стиле, а искусство, которое помогает отразить лучшие стороны компании, бренда, донести до клиента максимально доступно и выгодно суть акции, услуг. Мало знать принципы дизайна, композиции и цветовых решений. Необходимо любить свою работу, погружаться в проект, ставить себя на место целевой аудитории, учитывать их потребности и интересы, иметь желание разбираться во всех нюансах.

Студия старается не просто выполнять заказы клиентов, а создавать неординарные концепции, которые способны привлечь внимание самых требовательных партнеров. Качество и эффективность, уникальность и оригинальность – вот основные критерии, по которым оценивается работа.

Каждый проект для команды студии – это как маленькая или большая история, экскурсия в определенное направление, которое изучается и анализируется. Успех работы студии состоит в том, что персонал организации постоянно профессионально, эстетически и креативно развивается.

Дудник Л.
НТУ «ХП»